

[Kirkeministeren.]

den undersøgelse, der må foregå, tager sigte på behovet i de store sogne i byerne.

Jeg må måske gøre opmærksom på, at vi ved lovændring af 1970 jo fik en ændring ind, hvorefter det nu er muligt at ansætte medhjælpere for sognepræsten ved konfirmandundervisningen i de store sogne. Dermed er, indrømmer jeg, problemet ikke løst, men det er klart, at sigtet må være at afhjælpe disse ting, der kan være i de store sogne, hvor præsterne måske ikke kan overkomme arbejdet. Nu bliver det måske ikke så svært at få præster, som det har været, og jeg gentager: det er just ikke tiden nu at oprette flere stillinger og ansætte i nye stillinger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erlendsson* (FP) til forsvarsministeren:

„Hvad vil ministeren gøre for at afhjælpe den periodevis næsten fuldstændige mangel på personel til bemanning af søværnets enheder, der er en følge af den nye forsvarslovs bestemmelser?“

(Spm. nr. 71.)

Skriftlig begrundelse.

Forsvarets reelle værdi er genstand for diskussion, ikke mindst blandt forsvarsinteresserede ungdom.

Erlendsson (FP):

Mit spørgsmål er begrundet i den meget udbredte interesse i befolkningen for forsvarets reelle værdi. Der ligger i spørgsmålet om, hvad ministeren vil gøre for at afhjælpe mangelen på personel til bemanning af søværnets enheder, der som følge af den nye forsvarslov er særlig udtalt i visse perioder, ikke nogen tvivl om, at skibe kan bemannes ved en mobilisering, men der spørges, om der er mandksab til, at et tilstrækkeligt antal skibe året rundt kan deltage i de bevogtningsopgaver i danske farvande, som man efter den nye forsvarslov har regnet med.

Hvis ministerens svar går ud på, at der trods stærkt reduceret personel visse tider af året alligevel er mandskab nok, hvor mange enheder har man da i disse perioder i forhold til tidligere renonceret på at holde i søen?

Forsvarsministeren (*Erling Brøndum*):

Hr. Erlendsson har stillet mig en hel stribe spørgsmål i dag om søværnets forhold. På den måde bliver det jo en hel marinedebat, vi får.

Det, der glæder mig mest, er den interesse for forsvaret, som jeg kan mærke bag spørgsmålene, og som jeg i øvrigt ved fra forsvarsudvalget at hr. Erlendsson har. Derimod er jeg måske lidt ked af den form, som interessen giver sig udtryk i, for der er jo mange, som har noget på hjerte her i spørgetiden, så mine svar må nødvendigvis blive korte.

Noget af det, jeg bliver spurgt om, kan jeg af gode sikkerhedsmæssige grunde ikke svare detaljeret på. Dertil kommer, at vi jo får spørgsmål meget sent og skal have svarene parat meget hurtigt. Det er ikke altid så ligetil at skaffe svar frem; jeg kan nævne, at blot et enkelt af hr. Erlendssons spørgsmål i dag har det taget ikke mindre end 83 arbejdstimer for embedsmændene at skaffe materiale frem til. Måske havde vi mere glæde af sådanne spørgsmål, hvis vi kunne drøfte dem i forsvarsudvalget eller, endnu enklere, hvis hr. Erlendsson simpelt hen spurgte mig direkte. Der er jo ikke mange skridt fra hans plads til min her i salen, hvor vi begge tilbringer så mange timer.

Men hr. Erlendsson spørger først, hvad vi vil gøre ved den periodevis næsten fuldstændige mangel på personel til bemanning af søværnets enheder.

Svaret er, at der ikke er tale om en næsten fuldstændig mangel på personel, selv ikke på den tid af året, hvor bemanningen er lavest, nemlig her om vinteren. Netop nu har vi således godt halvdelen af flådens skibe udrustet og bemannet med sådanne besætninger, at skibene kan sejle. Besætningerne er beskedne, men sejles kan der, og søværnet løser de opgaver, forsvarsforliget pålægger dem.

Forholdene kunne — herom er vi enige — være bedre. Nedsænkningen af tjenestetiden fra 12 til 9 måneder har ramt søværnet hårdt. Vi mærker også de mange ferier og fridage, som officerer og andet personel skal have efter de lange ture med inspektionsskibene. Men der er inden for forsvarsforligets rammer plads til at antage 250 frivillige menige ud over dem, som allerede findes, og det vil hjælpe ikke så lidt. Vi får nok også